

ЕДНО ПОЖЕЛАНИЕ

Всѣка година свикнахъ да лѣтувамъ въ единъ малъкъ градецъ отъ Сръдногорието. Почти винаги ми се случваше да подиря нѣкоя книга за проучванията, които правѣхъ около написването на нѣкои исторически работи. И действително, тъкмо въ читалищната библиотека на този тъй западналъ градецъ, останалъ да получава като най-значителенъ свой поминъкъ наемитѣ отъ лѣтовниците, намирахъ книги, които мъчно се срещатъ въ други по-щедро обзаведени библиотеки. Тамъ намирахъ рѣдки издания, ценни библиофилски старини, цѣли годишници отъ списания, престанали да излизатъ преди десетки години. Това, което ми бѣше необходимо, го намирахъ. Ала новото — липсваше. Не за мене, която имамъ възможността да го следя като писателка и жителка на столицата. То липсваше на любознателнитѣ и жадни за четиво мѣстни граждани. И виждахъ съ свито сърдце млади жени, съ интелигентни очи, да записватъ въ приемателната книга романи отъ миналото столѣтие, незначителни автори, чужди произведения, остарѣли списания: Воденичарската усойка, романитѣ на Фьойе, списание „Свѣтлина“ отъ 1896 годинна... Като ценна плячка се разграбваха случайно попадналитѣ книги отъ нови, по-известни български автори, познати само по критикитѣ, печатани за тѣхъ изъ вестникитѣ.

Въ годината не се печататъ повече отъ десетина ценни произведения на нашата изящна книжнина. Днесъ книгата е вече много по-евтина. Нормално една книга отъ 10 — 15 коли струва между 30 — 50 лв. За читалищата тя би могла да бѣде отстъпена съ голѣмъ процентъ. Всѣки авторъ би направилъ тази отстъпка когато знае, че книгата му ще бѣде откупена въ 1500 — 2000 екземпляра.

Смѣтамъ, че най-сетне трѣбва да се разреши този тъй жизненъ и назрѣлъ въпросъ: едновременно да се подпомогне българския писател и да се улесни българския читател въ културнитѣ му стремежи. Трѣбва да се направи всичко възможно, щото нашитѣ читалища да бждатъ въ състояние да изиграятъ тази голѣма образователна роля. Дали това ще бѣде чрезъ кредити отъ мѣстнитѣ общини, дали чрезъ разполагане съ частъ отъ фонда за подпомагане на литературата, театъра и пр. — не е